

[Indenrigsministeren]

til finansiering af kommunernes udgifter ved den ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, som er indeholdt i undervisningsministerens forslag herom.

Den nugældende lov udløber med udgangen af 1983 og vil skulle afløses af den lovgivning, der skal danne rammen om en landsdækkende ungdomsgaranti med virkning fra 1. januar 1984.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder.*

(Lovforslag nr. L 178).

Lovforslaget, der er omtalt i arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982 om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, er et led i bestræbelserne på at tilvejebringe forudsætningerne for en landsdækkende ungdomsgaranti. I mange kommuner er der allerede på frivillig basis etableret vejledningsordninger for unge. Da det imidlertid er væsentligt, at alle unge får dette tilbud, foreslås der gennemført en ordning, hvorefter det bliver obligatorisk for kommunerne at tilbyde de unge vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder i 2 år, efter at de er udskrevet af skolen, dog mindst til de fylder 19 år.

Set fra de unges synspunkt er der tale om et tilbud, der har til formål at lette overgangen fra skole til fortsat uddannelse eller erhverv.

Efter forslaget får kommunerne pligt til at holde kontakt til den del af de unge, der ikke modtager vejledning i forbindelse med en fortsat uddannelse. Bestræbelserne forudsættes koncentreret om unge, der er i en utilfredsstillende uddannelses- eller beskæftigelsessituation. Vejledningen skal samordnes med anden vejledning for unge, herunder arbejdsformidlingens erhvervsvejledning.

Som det fremgår af redegørelsen om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, er det regeringens sigte, at unge, der forlader skolen til sommer, ikke skal gå ud til arbejdsløshed. Det foreliggende lovforslag må ses i forbindelse hermed, idet gennemførelsen af den foreslåede ordning vil kunne

bidrage til at sikre, at uddannelsesstilbud når ud til de unge.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

*Forslag til lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser og om ændring af lov om lærlingeforhold og lov om erhvervsfaglige grunduddannelser.*

(Lovforslag nr. L 179).

Dette lovforslag udgør sammen med de øvrige i dag fremsatte lovforslag samt en række aktstykkeudkast, som er afgivet til folketingets finansudvalg, regeringens opfølgning af arbejdsministerens redegørelse om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, som blev drøftet her i tinget den 11. februar 1982.

Lovforslaget er blevet til efter drøftelse med de to hovedorganisationer på arbejdsmarkedet, som er enige i den uddannelsespolitiske målsætning om, at de unge må sikres uddannelsespladser. Det er regeringens opfattelse, at alle parter må bidrage hertil og dermed til, at samfundets behov for uddannet arbejdskraft opfyldes, også på længere sigt.

Formålet med lovforslaget er at forøge antallet af lære- og praktikpladser i de private virksomheder. Det forelås, at der for at opnå dette formål etableres følgende 3 ordninger:

1. Der ydes midlertidigt et offentligt tilskud til oprettelse af nye praktikpladser, der bevirker, at antallet af praktikpladser i den pågældende virksomhed enten forøges eller dog opretholdes.

Ordningen vil omfatte EFG-elever, lærlinge og elever ved grundlæggende eksamensuddannelser m.v.

Tilskuddets størrelse vil, afhængigt af praktikperiodens længde, udgøre henholdsvis 30.000 kr. eller 18.000 kr.

Amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner skal sørge for tilskudsordningens administration, herunder varetage udbetalingen af tilskuddene.

Skønsmæssigt anslås det, at ordningen kommer til at omfatte 20.000-25.000 praktik-